

Kåret som "Månedens kunstner i Gribskov Kommune" september 2011

Ville gerne have været elev hos Caspar David Friedrich

Bitte Cecilie Bang maler fantastiske landskabsmalerier med både dybde og en overbevisende farvepalet, så man bliver ført tilbage til Romantikken verden og dyrkelsen af skønheden.

Interview med kunstneren:

Hvad er din største inspirationskilde?

Min største inspirationskilde er nok vor moder Jord. Hendes natur og alle de utrolige væsner der findes her. De dybe kløfter og de mægtige bjerge, den gule sennepsmark og en kat med sine killinger. Alt, hvad der bevæger mig og inspirerer mig. Jeg betragter den evigt foranderlige himmel og kan græde ved en smuk solnedgang.

Hvilken periode i kunsthistorien ville du gerne have været del af og hvorfor?

Romantikken var en periode, hvor man tænkte store tanker og dyrkede det smukke, det kultiske, det guddommelige, det mystiske og især den fantastiske natur. Malere som Peder Balke, Turner, John Constable og Casper David Friedrich er malere, som jeg gerne ville have truffet og været elev hos.

Hvordan er din arbejdsproces?

Jeg har perioder, hvor jeg har ideer døgnet rundt og maler og maler. Så er der perioder, hvor jeg ikke kan fatte, hvorledes jeg har kunnet male mine billeder.

Når jeg starter på et maleriet, sidder jeg først og funderer på farverne, som kan virke helt berusende på mig. Så sammensætter jeg paletten til den stemning, jeg er i – tager en stor pensel og afsætter nogle store farvekaskader på mit lærred – og så er jeg i gang med at male. Ingen foto eller andre medier til hjælp. Det hele findes i mit hoved og vil gerne ud.

Hvordan har du udviklet dig som kunstner?

Jeg tegnede og malede, da jeg var ca. 3 år gammel (ligesom mange andre børn). Min far skaffede mig brunt indpakningspapir under krigen til at tegne på. – så fik jeg min første skitseblok og så var jeg kunstner og skulle tegne. Efter endt skoletid fik jeg friplads på Kunsthåndværkerskolen samt to store legater. Dette blev arrangeret af min tegne- og historielærer. Desværre var mine forældre ikke med på dette. Der gik så mange år, hvor jeg arbejdede med leret, og så pludselig var jeg helt sikker på, at nu skulle jeg male. Efter nogle somre på Kunsthøjskolen i Holbæk og hos Mable Rose, følte jeg mig udviklet nok til at udstille mine værker. Når jeg ser på disse tidlige værker, kan jeg se en stor udvikling frem til nu. Min formåen til at beskrive naturen er blevet udviklet meget, og jeg ville kunne have haft succes i Romantikken

med mine billeder. Min tekniske kunnen indenfor olie og acryl er udviklet meget og jeg kan nu udtrykke, hvad jeg ønsker i maleriet.

Hvordan bruger du din erindring i dine billeder?

Mange af mine motiver er min erindring fra rejser, ture med vennerne. Især mine rejser til de store bjerge er blevet til mange bjergbilleder. Det kan være en udsigt fra en bjergtop, hvor især lyset har betaget mig, nogle stenformationer, hvor strukturen er meget flot. Men maleriet afspejler ikke noget fotografisk udtryk. Der kan være mange erindringer, der er sammenfattet i eet billede.